

Sygn. akt II Ca 804/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Nowak

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014 roku w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. P.

przeciwko D. L.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 7 stycznia 2014 roku, sygnatura akt I C 1327/13/K

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu brzmienie:

„I. zasądza od pozwanego D. L. na rzecz powoda S. P. kwotę 1689,99 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 25,50 zł (dwadzieścia pięć złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu”;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 408 zł (czterysta osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa była rozpoznana przez Sąd Rejonowy w postępowaniu uproszczonym. Również Sąd Okręgowy jako Sąd drugiej instancji rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym. Sąd Odwoławczy nie prowadził postępowania dowodowego, zatem na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku obejmować będzie jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Akceptując ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmując je za podstawę rozstrzygnięcia apelacyjnego Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

W niniejszej sprawie istota sporu sprowadzała się do oceny czy wady drzwi sprzedanych i zamontowanych powodowi przez stronę pozwaną były wadami istotnymi w rozumieniu art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o

szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) i czy powód był uprawniony do odstąpienia od zawartej z pozwanym w dniu 23 listopada 2012 roku umowy. W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wątpliwości nie budzi, że towar dostarczony przez pozwanego w postaci drzwi miał wady a zatem był niezgodny z umową. Wobec tego rozważyć w pierwszej kolejności należało czy wady sprzedanych powodowi drzwi były wadami istotnymi a w konsekwencji czy powód skutecznie odstąpił od tej umowy. Z zeznań powoda uznanych przez Sąd pierwszej instancji za wiarygodne wynikało, że wizjer w drzwiach nie był kompletny, jeden z dwóch zamków w drzwiach zaciął się, drzwi nie przylegały do framugi oraz próg przy drzwiach był wygięty. W ocenie Sądu Okręgowego wskazane wyżej wady drzwi uzasadniały stwierdzenie, że niezgodność tych drzwi z umową z dnia 23 listopada 2012 roku była istotna w rozumieniu art. 8 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej. Przy ocenie cechy istotności wady eksponować należy przede wszystkim odpowiednie oczekiwania nabywcy związane z funkcjonowaniem towaru, a nie tylko zobiektywizowany stan niezdatności do zwykłego użytku (w ogóle lub w określonym zakresie) lub bezwartościowość w znaczeniu funkcjonalnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2004 roku, II CK 388/03, niepubl. SIP Legalis). Przy ocenie uzasadnionych oczekiwań konsumenta przy wykładni przesłanki istotności niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową należy kierować się modelem przeciętnego konsumenta, którego należy widzieć jako osobę stanowczą, rozsądną i krytyczną. Niezgodność towaru konsumpcyjnego jest istotna, jeśli towar ten nie odpowiada powszechnym, rozsądnym i uzasadnionym oczekiwaniom konsumenta budowanym na podstawie umowy, obejmującej ewentualnie indywidualnie uzgodnione, szczególne przeznaczenie towaru lub na podstawie zwykłego przeznaczenia i właściwości tego rodzaju towaru (por. Ustawa o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Komentarz pod red. Juliana Jezioro opublikowany w SIP Legalis 2014). Nie ulega wątpliwości, że drzwi wejściowe do mieszkania pełnią przede wszystkim rolę ochronną. Skoro drzwi sprzedane a następnie zamontowane w mieszkaniu powoda miały uszkodzony jeden z dwóch zamków w taki sposób, że możliwe było ich zamknięcie jedynie poprzez jeden obrót klucza w zamku i nie przylegały do framugi, to tym samym nie spełniały swej funkcji, którą jest przede wszystkim zabezpieczenie mieszkania powoda przed dostaniem się do niego osób nieuprawnionych oraz odizolowaniem go od hałasu czy chłodu. Nie ma przy tym żadnego znaczenia, że na okoliczność ustalenia wad drzwi nie został zawnioskowany przez powoda dowód z opinii biegłego, albowiem stwierdzenie jakiego rodzaju były to wady nie wymagało, w okolicznościach tej konkretnej sprawy, wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c. Przesądzenie, że wady towaru konsumpcyjnego były istotne otwierało drogę do rozważenia czy powód był uprawniony do odstąpienia od umowy z dnia 23 listopada 2012 roku. Jak wynika z art. 8 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, w razie niezgodności towaru z umową, w pierwszej kolejności konsument może zwrócić się do sprzedawcy o naprawę albo wymianę, w drugim rzędzie dopiero może żądać obniżenia ceny lub odstąpić od umowy. Jeżeli kupujący nie może żądać naprawy ani wymiany (ponieważ naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów) albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy. Z materiału dowodowego sprawy wynika, że powód dwukrotnie zgłosił pozwanemu reklamacje w wyniku, których w dniach 24 stycznia 2013 roku oraz 8 lutego 2013 roku na zlecenie pozwanego serwisant dokonał oględzin reklamowanego towaru. W następstwie zgłoszonych reklamacji pozwany pismem z dnia 21 lutego 2013 roku poinformował powoda, że reklamacja jest niezasadna. W związku z tym przyjąć należy, że powód wyczerpał wszelkie uprawnienia z art. 8 wskazanej ustawy. Wprawdzie w aktach sprawy nie zalega żadne pismo, z którego wynikałoby, że wprost wyartykułował on żądanie doprowadzenia drzwi do stanu zgodnego z umową poprzez nieodpłatną naprawę, jednakże oczywistym jest, że zgłoszenie przez niego reklamacji dotyczącej drzwi oraz ich montażu zawierało w sobie żądanie naprawy tychże drzwi i ich montażu w taki sposób, aby spełniały one w sposób należyty swoją funkcję. Skoro zatem pozwany w lutym 2013 roku poinformował, że nie uczyni zadość żądaniom powoda a wady drzwi okazały się istotnymi, to powód był uprawniony do odstąpienia od umowy z dnia 23 listopada 2012 roku. Podnieść przy tym trzeba, że z treści tej umowy wynikało, że pozwany zobowiązał się do wymiany drzwi w budynku mieszkalnym powoda na drzwi w wersji dwuzamkowej z wizjerem, klamką. Zarówno próg jak i futryna miały być stalowe. Umowę tę, nazwaną przez strony umową zlecenia należy kwalifikować jako umowę mieszaną zawierającą zarówno elementu umowy sprzedaży jak i umowy o dzieło. Z umowy tej wprost bowiem wynika, że całkowity koszt wykonania usługi wraz z materiałem wynosił 1689,99 zł. Wobec tego zamontowanie drzwi nie mogło odbyć się bez uprzedniego ich zakupu przez powoda. Z tej przyczyny nie można podzielić poglądu Sądu Rejonowego, że powód nie wykazał, aby również montaż drzwi był wadliwy i w związku z tym nie mógł odstąpić od

umowy polegającej na zamontowaniu tych drzwi skoro powód zawarł tylko jedną umowę. Reasumując wskazać należy, że powód skutecznie odstąpił od umowy zawartej z pozwanym w dniu 23 listopada 2012 roku. W związku z tym mógł żądać zwrotu tego co świadczył pozwanemu czyli kwoty 1689,99 zł (art. 494 k.c.). W ocenie Sądu Okręgowego nie było zasadne zgłoszone przez niego żądanie zwrotu zadatku w podwójnej wysokości albowiem stosownie do treści art. 394 § 1 k.c. zwrotu zadatku w podwójnej wysokości można żądać w razie niewykonania umowy. Tymczasem w niniejszej sprawie pozwany umowę z dnia 23 listopada 2012 roku wykonał, ale wskutek niezgodności towaru konsumpcyjnego z tą umową powód skutecznie od niej odstąpił.

Na koniec wskazać trzeba, że pozwany nie mógł skorzystać z prawa zatrzymania z art. 496 k.c., bowiem powód w piśmie z dnia 7 kwietnia 2013 roku zaoferował zwrot drzwi. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1689,99 zł. O odsetkach ustawowych orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzając je od dnia 16 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty albowiem powód wyznaczył pozwanemu termin do spełnienia świadczenia na dzień 15 kwietnia 2013 roku. Wobec tego od dnia następnego pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. O kosztach procesu orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 100 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 25,50 zł. Sąd Okręgowy miał na uwadze, że powód wygrał sprawę w 85 % i poniósł koszty sądowe w łącznej wysokości 30 zł.

Kierując się powyższymi motywami Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok – punkt 1 sentencji. W pozostałym zakresie, co do żądania zasądzenia kwoty 300 zł Sąd Okręgowy apelację oddalił jako bezzasadną – art. 385 k.p.c. – punkt 2 sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzekł Sąd Okręgowy na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda, który wygrał to postępowanie w 85 % i poniósł koszty w wysokości 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika liczone stosownie do § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - punkt 3 sentencji.

Ref. SSR A. D.